

[Leif Hermann]

Det kan skyldes, at partiet Venstre nu indtager en ganske anden holdning til de miljøpolitiske problemer end den, vi har været vidne til i denne sal i de sidste 4-5 år. Det kan desværre også skyldes, at miljøministeren pludselig har bøjet sig for Venstres synspunkter, således som det skete med vandmiljøplanen i 1987, hvor Venstre og Det Radikale Venstre unægtelig faldt i armene på hinanden.

Fru Hanne Severinsen var undertiden temmelig konkret og ønskede at få opprioriteret målinger, der sikrer, at de foranstaltninger, vi har sat i værk, fører til den ønskede effekt. Må jeg nu spørge fru Hanne Severinsen: Betyder det, at fru Hanne Severinsen støtter, at de amtskommuner, der selv i meget vidt omfang kommer til at betale for de måleprogrammer, Miljøstyrelsen har forlangt af dem på vandmiljøplansiden, får de tilskud, der gør, at man lever op til de løfter, der blev givet amtskommunerne i sin tid, om fuld kompensation for udgifterne ved måleprogrammerne?

Endelig vil jeg gerne bede fru Hanne Severinsen om at forklare: Hvem er det, der har sat hvilke befolkningsgrupper op imod hinanden? Som fru Hanne Severinsen sagde: Nu handler miljøpolitikken ikke mere om at sætte befolkningsgrupper op imod hinanden. Må jeg godt bede fru Hanne Severinsen om at være lidt mere konkret: Hvem er det, der har sat hvilke befolkningsgrupper op imod hinanden? Kan vi ikke godt få lidt forklaring på det? Det kan vel ikke være, fordi der er nogle, der har kritiseret bestemte erhverv for den forurening, de lavede? Hvis det er tilfældet, så tror jeg, at fru Hanne Severinsen lægger en ganske uliberal begrænsning på ytringsfriheden.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Der er én befolkningsgruppe, som man ikke kan sige bliver sat op imod nogen, for der er så få tilbage af den, og deres talsmænd har man fået lukket munden godt og grundigt på. Men den plejer i reglen at føle sig repræsenteret af partiet Venstre. Gamle Severinsen, eller hvad de nu hedder, de forskellige Venstrehøvdinge, må vide hvorfor. Det er fiskerne.

Der var et møde forrige lørdag i Hundested med de tilbageblevne. Der er ikke så mange af dem. Det er jo også en måde at komme sine kværunter til livs på at sørge for, at de stille og

roligt afgår. Der er ikke så mange af dem. Der er 13 kuttere tilbage oppe i Hundested. De sejler rundt i et vand, som efterhånden udelukkende er et farvand, for fiskevand er det altså ikke længere. Det er dødt, siger de selv, i et område, der går cirka fra Anholt over til den svenske kyst og ned til Hundested. Og det er altså rigtig dødt. Det er ikke noget med, at man kan håbe på lidt blæsevej, og så er den der igen.

Det er egentlig fantastisk, at vi nu er i den situation, hvor, som hr. Leif Hermann sagde, Venstre kan komme igennem med sin politik både i regeringen og i Folketinget. Da vi havde den tidligere miljøminister, kunne Venstre hverken komme igennem i regeringen eller i Folketinget. Nu går det glat. Fiskernes repræsentanter har man kneblet. Jeg kan godt se, at der sidder en minister her, men jeg tror ikke, han tager ordet. Jeg ved ikke, hvad han i givet fald skulle sige, medmindre han skulle lægge sig ud med hele den gruppe, som er hans bagland.

Jeg vil da gerne spørge fru Hanne Severinsen, om hun føler, at hun trods alt også skal tale lidt på fiskernes vegne, og hvad hun har tænkt sig at sige, hvis hun møder de få, der er tilbage af dem, om, hvad der skal ske, ikke bare med dem, men også med deres vand. Sagen er, at vi har fået sådan en tone, at vi siger: Nå, dér røg Kattegat. Sidste gang var det Limfjorden, og næste gang er det Østersøen, og så kommer Vadehavet. Det er der ikke noget at gøre ved – på samme måde som andre virksomheder kan ryge. Den går ikke. Vi må altså have nogle, der vil tale deres sag.

Hanne Severinsen (V):

Til hr. Leif Hermann vil jeg sige, at spørgsmålet om amtskommuner og tilskud også er under overvejelse og forhandling, men hvad det ender med, tør jeg selvfølgelig ikke sige. Det ved ministeren sikkert meget mere om.

Når jeg siger, at miljøpolitik før i tiden havde en tendens til at være noget med, at man satte befolkningsgrupper op mod hinanden, så er det, fordi der var artikler i bladene, og der var en oppisket stemning for år tilbage, som jeg synes er ved at forsvinde, efterhånden som realismen melder sig.

Det er det, jeg mener vi bør tage ad notam herinde og lade være med, f.eks. når det gælder landbruget, bare fordi der er et enkelt målere-